

Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου
Cyprus Centre of the International Theatre Institute

38, Regaena str., 1010 Nicosia, Cyprus | T + 357 2267 4920, F + 357 2268 0822
www.ccoiti.com ccoiti@cytanet.com.cy

Μήνυμα για τη Διεθνή Ημέρα Χορού 2018 – Αφρική

Salia Sanou
Μπουρκίνα Φάσο

2018 - The Year of ITI

Μήνυμα για τη Διεθνή Ημέρα Χορού 2018 – Αφρική

Salia Sanou, Μπουρκίνα Φάσο
Χορευτής, Χορογράφος

Χορός, ή αίσθηση του μέλλοντος.

Πώς να παραδώσει κανείς αυτό το μήνυμα απευθείας στην κοινότητα των ανθρώπων χωρίς μια σκέψη για όλα αυτά τα απόδημα σώματα, τα οποία εξαναγκάζονται σε φυγή και εξορία σε όλο τον κόσμο;

Ως χορογράφος και χορευτής, έχοντας ταξιδέψει σε όλες τις ηπείρους για να παρουσιάσω τη δουλειά μου και έχοντας αποκτήσει πολύτιμες εμπειρίες σε επαφή με άλλους, μπορώ να κοιτάξω μακριά από το χάος που κλονίζει τον κόσμο και ιδίως τον μεταναστευτικό κίνδυνο; Όχι. Το βλέπω και βλέπω το σκοτάδι, την κτηνωδία, αλλά και τις ευκαιρίες του· τις ευκαιρίες που ο σύγχρονος χορός μου επέτρεψε να ανακαλύψω προκειμένου να αποτελώ μέρος μιας εποχής.

Το ζήτημα της μετανάστευσης εγείρει, πέραν από τις πολιτικές του διασυνδέσεις, το ζήτημα της αυτοαντανάκλασής μας μέσω των άλλων. Μια ματιά που τροφοδοτείται από τη φαντασία που διοχετεύει μια προκατειλημμένη, συγκαταβατική, στερεότυπη ιδέα από το εξωτερικό, δηλαδή, από ένα παρεμβατικό όργανο του κοινωνικού ιστού.

Ωστόσο, είτε μας αρέσει είτε όχι, είτε το αναγνωρίζουμε είτε όχι, μοιραζόμαστε όλοι, ανεξάρτητα από το χρώμα του δέρματός μας, ανεξάρτητα από την προέλευσή μας, όπου και αν ζούμε, μια κοινή βάση: την ανθρωπότητα. Είναι αυτό το παράδειγμα που καθοδηγεί και τρέφει τη δημιουργική διαδικασία μου.

Αν στο έργο μου ως χορογράφος το ζήτημα των ορίων, των εδαφών, των πολιτισμών και των στοιχείων των ανθρωπιστικών επιστημών είναι πάντα παρόν ή ακόμα και επαναλαμβανόμενο με αποδεδειγμένο ή πιο διάχυτο τρόπο, είναι επειδή πάντοτε διατηρώ μια περίεργη σχέση με το χρόνο, τους χώρους, τις μετακινήσεις, η οποία βασίστηκε σε ευαίσθητες και μερικές φορές εύθραυστες σχέσεις, οι οποίες αναπτύχθηκαν και στη συνέχεια, δοκιμάστηκαν αναμφισβήτητα, κατά την διπλή μου υπαγωγή σε Αφρική και Ευρώπη.

Με την παράσταση *Desire d'horizon*, του οποίου το χορογραφικό λεξιλόγιο ως δραματουργία προήλθε από τις εμπειρίες μου δουλεύοντας σε εργαστήρια χορού με πρόσφυγες σε καταυλισμούς στη Μπουρκίνα Φάσο και το Μπουρούντι, προσπάθησα να ξεπεράσω τις παραγόμενες εικόνες, προσπάθησα να ξεπεράσω την απίστευτη βία που παρατήρησα σε αυτούς τους τόπους, σε αυτούς τους μη-τόπους, όπου ο καθένας προσπαθεί να ζήσει ή τουλάχιστον προσπαθεί να ανακαλύψει εκ νέου λίγο από τον εαυτό του.

Χορεύοντας για τα προς το ζην είναι το μήνυμα που έρχομαι να φέρω, με την πεποίθηση ότι ένας καλλιτέχνης πρέπει να βρει τη δύναμη, το κίνητρο και την ενέργεια για να ενταχθεί στον απόηχο της ζωής. Αυτή η εμπειρία του παράξενου, που αισθάνθηκα στη σάρκα μου, η βαθιά αιμορραγία του φόβου, της δυστυχίας, της αναξιοσύνης, μου έδωσε ένα θάρρος και μια δύναμη που ακόμη είναι δύσκολο να οριστεί σήμερα. Αυτή η διαζώνη, όπου δεν λαμβάνεται υπόψη πλέον τίποτα ανθρωπινό, λογικό ή ηθικό, αυτός ο χώρος έξω από το κοινό δίκαιο, στα όρια του πουθενά, όπου η ταλάντευση, ο παραλογισμός και η αδιάκοπη βία είναι διεσπαρμένα· όταν ζώντας εκεί, ο φόβος μου έγινε ο

αφορισμός του θάρρους μου, ναι το παραδέχομαι, αυτή η μέχρι τότε άγνωστη κατάσταση μου έδωσε τη θέληση να κατακτήσω πάλι, με το χορό, ένα μικρό μέλλον και ένα κομμάτι του παρόντος, σίγουρα αβέβαιο, αλλά με την ελπίδα να πρωταγωνιστεί.

Ναι, το εκφράζω δυνατά, ο χορός μπορεί να επινοεί και να επανεφευρίσκει, εδώ, τώρα και αλλού! Ναι, το κίνημα έχει μερικές φορές τις αναλαμπές του, τις αρμονίες του σε ασυνήθιστα μέρη όπως σε ένα προσφυγικό καταυλισμό, μια ολόκληρη ιστορία που μπορεί να κάνει χειρονομίες έναντι χειρονομιών, όπου σώμα με σώμα, φαντάσματα εναντίον φαντασμάτων αρχίζουν να χορεύουν. Χορέψτε για να εξαπατήσουμε τη μοναξιά, την προσμονή, τον πόνο, χορέψτε για να δώσουμε φως σε μια ματιά, χορέψτε για να αποκρούσουμε τον φόβο, χορέψτε και χορέψτε ξανά.

Αυτή η μοναδική εμπειρία έχει διαμορφώσει μια άνευ προηγουμένου προσέγγιση για την κίνηση στη χορογραφία μου, έχει αποκαλύψει νέες αντιλήψεις για μένα, με έχει αναμφίβολα οδηγήσει στα βασικά σημεία της επίγνωσης ότι ο χορός είναι μια μεγάλη τέχνη, που κρύβει μια καθολική γνώση που έχει επιβιώσει στο χρόνο, είναι μια αντανάκλαση των πολιτισμών και των παραδόσεων που είναι τόσο πλούσιες και ποικίλες όσο οι πολλές γραμμές της ένωσης των λαών. Είναι μια πηγή νοήματος. Για μένα, είναι η τέχνη της ζωής, της ποίησης και της ελπίδας, είναι το θάρρος και το πρώτο βήμα προς την ικανότητά μας να «πολεμήσουμε το πεπρωμένο, να εκπλήξουμε την καταστροφή με το μικρό φόβο που μας κάνει μερικές φορές ικανούς να αντιμετωπίσουμε την άδικη εξουσία, μερικές φορές να προσβάλουμε τη μεθυσμένη νίκη, για να κρατηθούμε, να αντισταθούμε· αυτό είναι το παράδειγμα που οι άνθρωποι χρειάζονται και το φως που τους ηλεκτρίζει», ένα θαυμάσιο απόσπασμα από τους *Άθλιους* του Βίκτωρος Ουγκώ, το οποίο παραδίδω και μοιράζομαι μαζί σας, κλείνοντας.

Σας ευχαριστώ.

Μετάφραση από την αγγλική: Δώρα Νικολάου

Βιογραφικό Σημείωμα – Salia Sanou, Μπουρκίνα Φάσο

Ο **Salia Sanou**, γεννηθείς το 1969 στη Μπουρκίνα Φάσο, παρακολούθησε μαθήματα θεάτρου και αφρικανικού χορού, προτού ενταχθεί στην ομάδα χορού της Mathilde Monnier στο Μοντελιέ το 1993.

Έκτοτε, διοργάνωσε πρότζεκτ σε Γαλλία και Αφρική. Ίδρυσε την ομάδα χορού "Salia ni Seydou" με τον Seydou Boro το 1995. Νικήτρες της δεύτερης διοργάνωσης «Choreographic Encounters» της Αφρικής και του Ινδικού Ωκεανού, έλαβαν το βραβείο «Découverte RFI Danse» το 1998.

Από το 2003 έως το 2008, ο Salia Sanou υπήρξε συνεργάτης της Εθνικής Σκηνής του Saint-Brieuc, προτού παραμείνει στο Εθνικό Κέντρο Χορού στο Pantin από το 2009 έως το 2010.

Στη συνέχεια, το 2011 ίδρυσε την ομάδα "Mouvements Perpétuels" στο Montpellier. Δημιούργησε το *Au-delà des frontières* (2012) και το *Clameur des arènes* (2014) για το Φεστιβάλ Χορού Montpellier και το *Doubaley ou le miroir*, το 2013. Το 2016 δημιούργησε το *Du Désir d'horizons*, ως συνέχεια των εργαστηρίων χορού που διεξήγαγε για 3 χρόνια στους προσφυγικούς καταυλισμούς στη Μπουρκίνα Φάσο και το Μπουρούντι. Το 2018, με τον κύκλο δημιουργίας *Multiple-s*, κάλεσε τον συγγραφέα Nancy

Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου
Cyprus Centre of the International Theatre Institute

38, Regaena str., 1010 Nicosia, Cyprus | T + 357 2267 4920, F + 357 2268 0822
www.ccoiti.com ccoiti@cytanet.com.cy

Huston, τον χορογράφο Germaine Acogny και τον μουσικό David Babin να συνενώσουν τις δυνάμεις τους, για το στήσιμο face to face παραστάσεων.

Με τον Seydou Boro, συνεχίζει να δημιουργεί και να σκηνοθετεί το διετές *Dialogues de Corpsin* στην Ουαγκαντούγκου, τη Μπουρκίνα Φάσο και να διευθύνει το *La Termitière*, ένα κέντρο χορογραφικής ανάπτυξης που ξεκίνησε το 2006.

Μετάφραση από την αγγλική: Δώρα Νικολάου